

Amicitia.

5

normaz fuisse sapientes. Quare sibi habeant sapientie nomen, quinuidiosus & obscurus locedant ut hi viri boni fuerint. He id quidem facient negabunt id nisi sapienti posse concedi. Agamus ergo pingui numerua ut aiunt. Qui ita se gerunt ita uiuunt; ut eorum probetur fides, integritas, equalitas, liberalitas. Nec sit in eius ultra cupiditas, vel libido, vel audacia. Sitque in eius magna constantia, ut huius fuerunt modo quos nominauit hos uiros bonos ut habuit sunt. Sic etiam appellandois putemus, quod sequuntur quantus homines possunt naturam optimam bene uiuendi duceat. Sic enim in proprieate videor. Ita nos esse natos ut inter omnes esset societas quedam. Maior enim auctoritas ut quisque proxime accederet. Itaque ciues potiores quam peregrini propinquique alieni. Cum huius enim amicitiaz natura ipsa peperit. si ea sat non habet firmitatis. Namque hoc presentat amicitia propinquitati quod ex propinquitate benivolentia tolli potest, ex amicitia non potest. Sublata enim benivolentia tollit amicitie nomen tollitur propinquitatis. no.
 Ut narrat ^{tollit} Amatus. Amicite uinculus nulla excepto sanguinis viribus est infelix, adeo est hoc certus, et exploratus quod illud nascendi sensi fortuitum opus, hoc unicuique solido iudicio i cohata voluntas contrahit. Itaque celerius sine reprehensione propinquum aduersere, quam aliam, quod altera directa utique dignitatis altera levitatis curia non subiecta.